

“आध्मानस्तम्भरौक्षस्तुटनविमयनक्षोभकम्पप्रतोदाः कण्ड-
ध्वंसावसादौ अमकविलपनं अंसमूलप्रभेदाः । पारुष्यं
कर्णनादो विषमपरिणतिम्बसङ्घिप्रमोहा विस्मन्दोद्धृ-
नादिग्लपनमनश्चनं ताडनं पीडनञ्च ॥ नामोन्नामौ
विषादो भ्रमपरिषदनं जृम्भणं रोमहर्षो विक्षेपाक्षेपशेष-
पहण्यशुषिरता खेदनं वेदनञ्च । वर्षः श्लावोऽरुणो
वा तडपि च मृहती स्त्रापविक्षेपसङ्गा विद्यात्
कर्माण्डमूनि प्रकुपितपवने स्थात् कपायो रसञ्च” ॥ किञ्च
“वटनविरसता स्थावर्चसः कर्कशत्वं भवति वपुषि कार्श्यं
रात्रिनिद्रानिद्रतिः । त्वचि च परुपता स्थात् स्थाञ्च
वैषम्यमग्नेरिति पवनविकारे लक्षणं प्रोक्तमेतत्” ॥ तत्-
प्रशमनकारणम् यथा । “रूक्षः शीतो लघुः सूक्ष्मश्लो-
ऽयं विशदः खरः । विपरीतगुणैर्द्रव्यैर्मारुतः संप्र-
शाम्यति” ॥ “स्निग्धोष्णस्थिरदृढ्यबल्यलघुस्वादश्चैतला-
तपस्त्वानाम्यग्ननवस्तिमांसमदिरासंवाह्नोन्मार्दनैः । स्निग्ध-
स्वेदनिरूहणोपशमनः स्नेहोपनाहादिकं पानाहार-
विहारभेषजमिदं वातं प्रशान्तं नयेत्” ॥ अतुभेदेन
विहारादिना च तस्य प्रकोपप्रचयप्रशमाद्युक्तं यथा “ओषे
सञ्जीवते वायुः प्राष्टकाळे प्रकुप्यति । प्रायेणोपशमं
याति स्वयमेव समीरणः ॥ शरत्काले वसन्ते च पित्तं
प्राष्टृतौ कफः । वयकोपशमान्दोषान् विहाराहार
सेवनैः ॥ समामैथान्यकालेऽपि विपरीतैर्विपर्ययः” इति ॥
नरपतिजयचर्योक्तमनिलचक्रान्तु चक्रशब्दे वक्ष्यते । अना-
हतचक्रस्थवायुमण्डलविवरणं तन्मोक्तं षट्चक्रशब्दे
दृश्यम् । तद्देवताके स्थातिमज्जले, अष्टवस्तुमध्ये पञ्चमे वसौ
च । “धरोध्रुवः सोमनामा तथापोऽप्यनिलो नलः ।
प्रत्यक्ष प्रभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्त्तिता” इति विष्णुधर्मो०
पुरा० । विष्णौ, तस्य प्राणात्मना सर्वदेहधारणात् तथात्वम्
“अहः संवर्त्तको वक्त्ररनिलो धरणीधर” इति विष्णु०
सं० । शरीरस्थे धातुभेदे च । तस्य विवरणमुक्तप्रायम् ।
“पित्तं पक्वः कफः पक्वः पक्वो मलधातवः । वायुना
यत्न नीयन्ते तत्र वर्षन्ति सेववत् ॥ वायुरायुर्वलं वायु-
वर्षार्धता शरीरिण्याम् । वायुर्विशमिदं सर्वं प्रभुर्वायुः
प्रकीर्त्तितः ॥ वाह्यमण्डलचक्रेषु यथा राजा प्रशस्यते ।
तथा शरीरमध्येऽपि वायुरेकः परो विभुरिति” वैद्यकम् ॥
दोषधातुमलादीनां नेता शीघ्रः समीरणः ॥ रजोगुणमयः
रूक्षो रूक्षशीतो लघुश्चलः ॥ उन्माहोन्मासनिःश्वासचेष्टा-
वेगप्रवर्त्तनैः । सख्यमत्ता च भातृनामिन्द्रियाणाञ्च पाटवैः ॥

अनुगृह्णात्यविकृतो हृदयेन्द्रियचित्तदृक् । सरो मृदुर्योग-
वाही संयोगादुभयार्थदृक् । दाहहृत्तेजसा युक्तः शीतदृक्
सोमसंश्रयात् ॥ विभागकरणाद्वायुः प्रधानं दोषसंयुक्तैः ।
पक्वायकटीसक्थिभ्रीतास्थिस्पर्शनेन्द्रियम् ॥ स्थानं वातस्य
तत्रापि पक्वाधानं विशेषतः” इति ।

अनिलघ्नक पु० अनिलं वातरोगं हन्ति हन्+क ततः संज्ञायां
कन् । (वयडा) इति ख्याते दृष्टे तत्फलस्य हि वात-
नाशकत्वम् ।

अनिलसख पु० अनिलस्य वायोः सखा टच् । यज्ञौ । अनिल
वग्धादयोऽप्यत्र “मथा विशाखानिलवग्ध्वति” ज्योति० ।

अनिलान्तक पु० अनिलो वातरोगस्तस्यान्तकः अन्तं
करोतीति अन्त+णिच्-खुल् । (जीयापति) इति
ख्याते दृष्टे ।

अनिलामय पु० अनिलजत आमयः शाक० त० । वातरोगे ।

अनिवर्त्तिन् लि० न निवर्त्तते नि-एत-णिनि न० त० ।
कार्यान्तमगत्वा अनिष्टसे । संपाप्तेष्वनिवर्त्तिनामिति “रामा०
न निवर्त्तते कुतश्चेत् अलुप्तप्रशक्तिकत्वात् ईश्वरे, विष्णौ च पु०
संपाप्तादनिवर्त्तितात्थात्त्वम् “अनिवर्त्ती निष्टसात्मेति”
विष्णुसहस्रनाम ।

अनिविशमान लि० न निविशमानः । निवेशमरूपमिति-
शब्दे सर्वदा गन्तरि, “पुनाना यत् मन्वानिनिविशमाना”
इति ऋ० ७, ४६, १, अनिविशमानाः सर्वदा गच्छन्त्य इति
भाष्यम् ।

अनिश लि० निशः तद्वैतकत्वेनोपचारात् चेष्टाविनाशः सा
नास्ति यस्य व० । अविशते, निरन्तरे, सदाभये वस्तुनि,
रात्रिवर्जिते च । “तदुभयोरनिशं हि विरोधिता कथ-
मंहो ससता मम तापने” इत्युद्भटः ।

अनिशम् न निशेतेऽत्र नि+शी-भा० उच्च न० त० । सातले
स्वरादेराकृतिगणत्येन तस्य तत्र पाठ इति प्रौ० सं० ।

अनिशश्च लि० निर्+यनुच्-क्त न० त० । अनिन्दते “न
वोऽतीक्ष्णामानिःशक्ता” इति ऋ० ४, १४, ११, “अनिशक्ता
अनिन्दता” इति भा० ।

अनिष्ट लि० इष्ट-क्त विरोधे न० त० । इष्टस्य सुखादे-
र्विरोधिनि प्रतिबुद्धवेदनीये दुःखे, तस्यावने-पापे,
विषादौ, अपकारे च । “इष्टनाशादिनिष्टाप्तेः कर-
णाख्यो रसोभवेदिति सा० द० । “ध्यायत्यनिष्टं तत्सर्वं
पाणिप्राहस्य जेतसेति” “एवं यद्यप्यनिष्टेषु वर्त्तते” इति
अनिष्टं वा ध्यानिष्टेषु तं भर्त्स्य न विचाक्यवेदिति” मत०